

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Fiskerilaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6549; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5541).

Sagen sættes til Forhandling.

Ludvigsen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at Regeringen i 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar af Stats-Laanefondens Midler maa anvende 500 000 Kr. aarlig til Udlaan til Fiskere bosiddende paa Færøerne, og endvidere, at der af samme Stats-Laanefonds Midler i samme Aarrække stilles til Raadighed 150 000 Kr. aarlig til Udlaan fortrinsvis til Fællesforetagender af Fiskere eller til Selskaber, der er hjemmehørende paa Færøerne, til Anlæg af Fisketørringsanstalter, Isværker og Afkølingshuse. Forslaget er, paa nær en lille Ændring i § 2, 4de Stykke, det samme som det, der blev fremsat af den afgaaede Regering i dette høje Ting den 9. Januar i Aar, og som fik sin første Behandling den 25. Januar og senere blev behandlet i Udvalg, hvor det dog ikke var muligt at opnaa Enighed om en fælles Indstilling, idet man i Socialdemokratiet mente, at man burde følge de Ændringer, der var foreslaaet og enstemmigt tiltraadt af Lagtinget. Disse Ændringer gik ud paa, at den Afdragsfrist, der i Forslaget var fastsat for Laan til Anskaffelse af Fartøjer paa 100 Tons og derover, ogsaa kom til at gælde for Laan til Fartøjer paa 50 Tons og derover, og endvidere mente man, at de Beløb, der blev udlaant til Fisketørringsanstalter, Isværker og Afkølingshuse, maatte have den samme Lempelse i Afdragstiden. Den første Ændring var der Enighed om mellem det socialdemokratiske og det radikale Parti, medens Socialdemokratiet var ene om den sidste. I Forslaget, som det nu foreligger, har man optaget den første, og selv om jeg personlig kunde have ønsket begge Ændringer indført i Forslaget, skal jeg dog ikke nu stille Forslag derom, for saa vidt man kan enes om at lade denne Sag gaa igennem Tinget uden Udvalg, hvortil jeg kan tilsige mit Partis Støtte.

Kr. Kristensen: Som allerede udtalt af det ærede Medlem Hr. Ludvigsen er det Forslag, vi nu har til Behandling, i Hovedsagen enslydende med det af den tidligere Landbrugsminister fremsatte Forslag, og det ærede Medlem har ogsaa givet

et Referat af Forhandlingerne i Udvalget, saa vi er klar over, hvilke Uoverensstemmelser der var. En af Uoverensstemmelserne var jo den, at man fra socialdemokratisk Side ønskede, at Afdragene paa Laan til Fisketørringsanstalter skulde udstrækkes over 20 i Stedet for 10 Aar, men dette har man nu frafaldet. En anden Ændring gik ud paa, at de Laan, der ydedes til Bygning af nye Fartøjer, kunde udbetales i Rater, selv om Skibene ikke var paa mere end 50 Tons, og et tredje Ændringsforslag gik i samme Retning, idet det gik ud paa i det hele at yde Laan til Fartøjer ned til 50 Tons. Det sidste var den daværende Landbrugsminister betænkelig ved, og jeg tror ogsaa, det kan have visse Vanskeligheder, idet det kan føre Konsekvenser med sig overfor Fiskerne her i Landet; men naar nu Regeringen mener at kunne tage disse Konsekvenser, skal jeg ikke gøre Ophævelser herover. Vi ønsker at være med til at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, da vi tror, det vil have stor Betydning, og jeg skal tilsige mit Partis Støtte dertil.

Hendriksen: Jeg kan ligesom de ærede foregaaende Talere tiltræde Forslaget i den foreliggende Form, saaledes at Udvalgsbehandling ikke er nødvendig for vor Skyld. Det her fremsatte Forslag afviger jo ogsaa kun paa et enkelt Punkt fra Flertalsudtalelsen i Betænkningen af 16. Marts i Aar, idet Ordene „100 Tons Br.“ i § 2 er erstattet med Ordene „50 Tons Br.“. Allerede under første Behandling i forrige Afsnit af Rigsdagssamlingen af det tilsvarende Forslag gav jeg Udtryk for Ønskeligheden af i Udvalget at faa Lejlighed til at forhandle for at se, om man kunde enes om at imødekomme det færøske Lagting paa dette Punkt. I og for sig tror jeg ikke, der vil blive ansøgt om ret mange Statslaan til Kuttere af en Størrelse mellem 50 og 100 Tons, saaledes som Udviklingen paa Færøerne nu en Gang foregaar, saa Ændringen vil neppe faa større Betydning. Men rent sagligt set byder Kuttere med en Størrelse af 50 til 100 Tons nøjagtig den samme Sikkerhed for Statskassen som Kuttere, der er over 100 Tons. Naar den lavere Grænse for Udlaan paa indtil 80 pCt. af Værdien ikke blev fastholdt af det daværende Flertal, heller ikke i Udvalget, var Grunden den, at den tidligere Landbrugsminister var meget betænkelig ved at gaa med til denne Ændring af Grænsen af Hensyn til Konsekvenserne overfor Fiskerne hernede, og da jeg ikke mente — og for øvrigt heller ikke nu mener —, at Spørgsmaalet om 50 eller 100 Tons